

non quodeius natura in
mel committata fuisset, sed
quod voluptas aquae cer-
taret cum illa dulcedines
quia sitibundi in eam
incidissent, qui bibe-
runt.

μέλι τὸ ὕδωρ ἔκάλεσεν,
ἢ χῶς τὸ Φύσεως εἰς μέλε
μεταβληθείσης, αὐτὸν ὡς τὸ
ἡδονῆς ἐγένετο. οὐδὲ τὸν αἵματον
μέλινς ἔκεινη τῇ γλυκύτη-
尼 δῆλον τὸ διψῶντας πότε
πεφτεῖν στόχον ἀπολε-
λαμβάνεται αὐτός.

Quaecumq[ue] mīta sīnt, nemo q[ui] contradicere possit,
et iā si valde sit stupidus;
an non clarum est, purā,
liquidā, & ingentem vo-
luptatem esse in mensis
pauperum? in mensis au-
tē diuitū, molestiam, fa-
stidium, spurcitiem? atq[ue]
ut sapiens ille vir dixit,
etiam dulcia molestiam
p̄bere videntur. At diui-
tiæ, dicet quispiam, faci-
unt ut possessores earum
honorentur, atq[ue] inimi-
cos ulcisci facile possint.
Proptereāne igitur, dic
tehi, expetende & om-
nib. opibus ac virib. cō-

"Οταν τοίνυια ζεῖται ξ-
τον ἔχοι τὸν τεόπον, ή μη-
δεὶς αὐτούς μεταλέγειν σιωπάτω,
καν Σφόδρα αναίσθητο
η· τούς δέδηλον ὅπι τοῦτο
τοῦτο πενήτων τεκτέζως η
καθαρούς ή εἰλικρινής καὶ
Σφοδρὰ ηδονή; Καὶ οὐτὸν τοῦτο
πλεονάων αἰδία, ή βδελυ-
γμία, ή μολυσμός; ή κα-
θώς εἴπεν ὁ Ζοφὸς ἔκεινος
αἰνήρ, καὶ τὰ ηδέα παρε-
νοχλεῖν δοκεῖ. Αλλὰ πιμᾶ-
θη τοῦτο μάλα δύσκολόν
χοντας ὁ πλεύτος φησί, ή
ἔχθρος αἱμάναδρος μετ' οἰ-
κολίας. δῆλον τότε οὐδὲ εἴπε-
μοι ποθενὸς υμῖν καὶ πελ-
μάχητος εἴναι δοκεῖ, ὅπι

τοῦ